

всичкы врѣмена по казаны-ты спряженія; такыва сѣ:

Basta — стига.

Bisogna — трѣбува.

Accade — получи.

Pare — чини ся.

Piove — вали дъждъ.

Nevica — вали снѣгъ.

Lampeggia — свѣтка ся.

Tuona — грѣми.

Grandina — вали гра-
душка.

Gela — замръзва.

Примѣръ за спряженіе.

Bisogna трѣбува *bisognava* трѣбуваше, *bisognò* трѣбува; *ha bisognato* трѣбувало е; *aveva bisognato* трѣбувало бѣ; *bisognerà* ще трѣбува и пр.

115. Има безличны, кои-то излизать отъ дѣйствителны глаголы и ставать безличны чрѣзъ чястицѣ *si*; и тѣи само въ трете лице единств. число ся спрягавать, като: *si dice* казва ся, *si crede* вѣрва ся, *si racconta* говори ся. Нѣ ако разумѣ-тъ е отрицателенъ прѣдъ чястицѣ *si*, туря ся *non* (не), на пр. *non si sente più niente* не ся чюе вече ничто; *non se ne parla più* не ся говори повече (това свойство дръжи и българскый языкъ).

Забѣлѣжв. Ако подлогъ-тъ, за кой-то ся говори е въ множ. число, тогава и глаголъ-тъ ся употрѣблява въ множ. число, на пр. *si cerca una persona* търси ся едно лице; *si cercano due persone* търсятъ ся двѣ лица.

116. Тука ся броятъ мѣстоименни глаголи, произлѣзли отъ безличны, кои-то въ трете лице всяко-